

ΠΑΡΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΑΘΑΝ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ (ΚΡΒΥΠ)

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ

(Γραμμένες για το «Μπουκέτο»)

Π'. ΔΑΔ και στην 'Εθνική εορτή του 1908 ζήτησε ο Γαβριηλίδης από τους λόγιους μας κρίσεις για την 25 Μαρτίου 1821 και την 25 Μαρτίου 1908.

Απάντησαν τότε ο κ. κ. Παλαμιάς, Καμπούρογλου, ο μακαρίτης Κασωλίδης και άλλοι. αλλά οι σχετικοί στίχοι του Σουφλή είνε οι επιταχέστεροι και χαρακτηριστικότεροι όλων. Ίδου αυτοί :

«Δέν ξέρω τί σου κάρησε και μέ (ρωτάς και μένα, πώς ο λαός, που τό τρανό δοξάζει (είκοσιένα, και στέφει τους προγόνους του μέ (νίκη λευκοφόρα

δέν έκαμε κι' αυτός στρατό τής προκοπής ως τώρα.

Μ' αυτή σου την ερώτησι μ' έβαλες σ' άπορία κι' έξυπνησες στη σκέψι μου και τή φιλοπατρίσι. Για τό ρομεικό ρωτώ... Γιατί δέν έκαμε στρατό. Και μ' άποκριθή μιά φωνή : «Γιατί δέν ήθελε τέτοια, Για ν' άποκτήσθ τό στρατό θά χάσθ τή ρουφετσία και τό συχνό ξεφώντωμα στα πέντε Βιλαΐτια.»

Αυτά σημερον σου γράφει τοῦ ξυλίνου φαμφαράνουν ή δαμμένη κεφαλή, και θεομά παρακαλεί την ερώτησι την ίδια, νά μäs κάμης και (του χρόνου !»

Στήν άστροφροαρία της αυτή ή «Ακρόπολις» για την «Ελληνικήν Έπανάστασιν» δέν είχε καιμιά άλλη ήφημερίδα βοηθόν και σύμμαχο. 'Αργότερα, όταν ήλυν ώριμάσει παιά στις μάζες και ίδιως στις δογματικές συντεχνίες ή ίδια, τότε προσεχώρησε σ' αυτήν και ή «Νέα Ημέρα» που εξέδιδετο ακόμα στην Τεργεστή.

Μονάχη της λοιπόν ή «Ακρόπολις» είχε σικώρει την σημαία της Έπαναστάσεως αυτής και ηωνή της τή έβγαλε πέρα, ως πού να έκραγή ή άλληθήν Έπανάστασι του 1909.

Έίχαμε δέ τότε παρατηρήσει όλοι μας, ότι όσον δομντέρα ήσαν τά άρθρα του Γαβριηλίδη για την κατάσταση, όσο δυνατώτερα έκαλοῦσε τον κόσμο στην Ελληνική του αυτήν Έπανάστασι, στην όποια δέν ήθελε—όπως έγραφε—νά χυθή ούτε μιά σταγόνα αίματος, τόσο ή κυκλοφορία της «Ακροπόλεως» ανέβαινε και στις έπαρχίες και στην πρωτεύουσα. Σημειόν ότι ό σόφος που έσπευρον ό καλύτερος γεωργός είχε ορίζοιήσει, έμειλάσε και ήταν έτοιμος νά καρποφορήσει.

Κά την πρώτην έπίσημον εκδήλωσιν τής καρποφορίας αυτής έπό πολλοί άπό όσους νομίζει κανείς.

Τά μεγάλα καταστήματα ύποφέρουν διαρκώς από την αγίαρτερη αυτή πληγή πολλών γυναικών που θέλουν ν' άποκτήσουν κάτι δίχως νά τό πληρώσουν. Γι' αυτό άκριβώς τό λόγο έχουν όλα μιά μεγάλη ύπηρεσία από ειδιώως εντέκτικης πού παρακολουθοῦν άγρυπνα, προσποσιούμενοι τους άδιάρκτους, τους πελάτες και τις άγνωστες πελάτισσες και πάλιές φορές τους δίνεται ή εύκαιρία νά συλλάθουν έπί αυτοφόρω καιμιά άπό αυτές τις γυναικες που νόμιμο ότι δεν την έπρόσεχε κανείς κι' έλεγχοῦσαν νά κλέψη ένα ζευγάρι γάντια, ένα μεταξωτό ή ένα οποιοδήποτε άλλο πολύτιμο πράγμα...

Από μιά περιεργυ στατιστική του τμήματος 'Ασφαλείας, βλέπουμε ότι στό Παρίσι κατά τό 1932 σινελήρθησαν στα καταστήματα τού «λόουδρον» 652 κλεπτομανείς, στις 'Γκαλερί Λαφαρτίε» 1211, στο «Πρεντάν» 430, στην «Σαμαριτάν» 743 και 3.000 περίπου άλλοι στα διάφορα έμπορικά καταστήματα της κοσμοπόλεως.

Περιστόν είνε βέβαια ν' αναφέρουμε ότι τά 85 οίο αυτών των κλεπτομανών είνε γυναίκες !...

Μπροστά όμως στον άστυνόμο του τμήματος, ή διαφορά μεταξὺ ενός κλεπτομανού και ενός λοιοδύτου καθορίζεται πάντα σχεδόν μονάχα μέ βάση την κοινωνική θέσι και την οικονομική κατάσταση του συλλεγθέντος...

Πολλές φορές ωστόσο ό κλεπτομανής δέν είνε τίποτ' άλλο παρά ένας κοινός λοιοδύτης, που προσποιείται έπιθέξια τον «μυθιστικό» και τον άρρωστο και έπικαλείται την έπιστημη για νά γλυτώσει από τον Ποινικό Κώδικα. Μά ή αλήθεια είνε ότι πολύ λίγες φορές τό καθοφάνει...

δειξαν ή συντεχνίες των 'Αθηνών κατά τον Φεβρουάριου του 1909. Το προεδρείο των συντεχνιών ζήτησαν άφάρσιν από τον βασιλέα Γεώργιον, και στις 18 Φεβρουαρίου ανέθηκαν στο Παλάτι κι' έδωκαν μικρότατον ύπόμνημα ό προέδρους : 1) Φ. Παπαφώτης των Κατωπολιών, πρόεδρος των προέδρων, 2) ό γνωστός καθηγητής και εκδότης βιβλίων Εδώγγελος Κορινιώτης, πρόεδρος των Τυπογράφων, 3) ό Δ. Κυριακός, πρόεδρος των Κουρέων, ό όποιος κατάπιν στο στρατιωτικό κίνημα και στις έλλογές έπίαξε σπουδαιότατο ρόλο. 'Ο Κυριακός ήταν ένας άγαθώτατος άνθρωπος, πάντα γελαστός. 'Απελούσε ωστόσο νά κάρη τα πάντα και νά κρεμάσθ τους πάντας ! Μάς ήταν δέ περιζήτητος για συνεντεύξεις, γιατί μιλούσε διαρκώς—σαν κουρέας πού ήταν—και δεν κρατούσε ποτέ τον μυστικό 4) ό Φ. Ηλιοπόλιος, των 'Αρτοποιών, 5) ό Κ. Κατερόνης των Καπελαιών—που ήτανε κατάπιν και ύποφώριτος δουλαιτής, 6) ό Κοntonούρης των Λιθογράφων και 7) ό Α. Σκοπελάτης των Ηστοποτών.

'Ο βασιλεύς τους έκράτησε μαζί τον μισή ώρα περίπου, έδέχτηκε τό ύπόμνημα τους, έμίλησε μαζί τους φιλικά, τους ρώτησε πολλά πράγματα, και στο τέλος τους έθεβάωσε πώς για νά γαρουτη ή κατάσταση πρέπει νά ηρηφίζον καλύτερα, γιατί από τους αντίπροσώπους των είνε ύποχρεωμένος νά σχηματίζη πάντοτε τάς κυβερνήσεις.

Τό βράδυ της επομένης ήτανε ένα έπεισόδιο στους δρόμους τής πρωτεύουσας, δίχως τυχαίο και άπροσδόχητο. Μερικοί Πετριώτες έβηγον στην άρχη και κατάπιν περισσότεροι, έκαμαν διαδήλωσι στην όδον Σταδίου φωνάζοντας :

— Πεινάμε, πεινάμε !...

'Από τά γραφεία της ήφημερίδος «'Αστρατή» άναφαν άμέσως δεγυρολακά και μιλήσε στους διαδηλωτάς ό κ. Γυλιδάσης, έπιτεθείς και τά της κυβερνήσεως Γ. Θεοτόκη. 'Ερχοῦνταν συγχρόνως από τό μικρόνον των γραφείων και ρουφετες. Μία όμως άπό αυτές, την όποια διηθήθων φαίνεται προς τό κτίριον της Βουλής, έπασσε ένα από τά τζάμια, μηκέ μέσα στην αλυσία και έκασσε μέ κρότο !

Τί ήτανε τότε δέν περιγράφεται. Οι βουλευταί ήρχοσαν τρομαγμένοι προς τά έξω, από τά θεορεία άρχισσαν τίς φωνές, και ό πρόεδρος, ό γέρον Κ. Κομμουνόδορος, δαγανώτας έξω κι' αυτος νά ιδή τί συνέβη, έπασεν άνάω στή... διαδήλωσι πού είχαν έντωμετοξὺ χυθεί στο μεγάλο τότε περιβολό του Βουλευτηρεος.

— Τί θέλετε, βρέ παιδιά ! ρώτησε ό Κομμουνόδορος τους διαδηλωτάς.

— Νά μιούμε μέσα ! άπάντησε τό πλήθος... Θέλουμε τον πρωθυπουργό, θέλουμε τό βασιληά !

'Ο Κομμουνόδορος κατάλαβε ότι τό πλήθος δέν ή ξεραι τί ζητούσε, και έξιμνήτοτα. υταινει έμπερος στή διαδήλωσι και λέγει :

— 'Εμπερός, στο Παλάτι !

Τους παρέρσε έτσι προς την πλατεία του Σιντάματος και τό Ζάππειο, όπου και διελύθησαν.

Μερικοί όμως διαδηλωταί είχαν μείνει στον περικύβλο της Βουλής και θέλησαν νά τους διαλύσουν μέ έπελάσεις ιπτικοῦ.

'Ετριολούθησε τότε σύρραξι στρατού και πλήθους και έτραυματίσθησαν περί τους 15, μεταξὺ των όποιων κι' ένας άλσφατος ύπονομιαρχος, όνομαζόμενος... Ταμπούρος, περί τον όποιον—όπως ήταν φυσικό—ήτανε κατάπιν μεγάλος θόρυβος !

'Υστερα από έναν ακριβώς μήνα άλλο έπεισόδιο μαζών, χαρακτηριστικό και αυτό, έλαβε χώραν στο Παλάτι.

Οί έμποροι είχαν ζητήσει από την κυβερνήσι ν' άπουκνήνη από τό Τελενεώ Πειραιώς τον τότε τελώνη 'Ανδροπόου, γιατί είχε καταταστé—όπως έλεγαν—«μ ά σ τ ι ξ τ ο σ έ μ π ο ρ ί ο η».

'Αλλά για την μετάθεσι του τελώνου ετίρασαν έπιθέξια, γιατί τον ύποστηρίζαν πολλοί ισχυροί. 'Αποφασίσαν λοιπόν νά κάμουν διαδήλωσι και νά πάνε στον βασιλέα νά παρασπονθήν.

'Εκλεισαν τά μαγαζιά τους και στις 18 Μαρτίου 1909 μία σοβαρά, σιωπηλή και κοσμία διαδήλωσι ανέβηκε την όδδ 'Ερμοῦ μέ κατεύθνησι τά 'Ανάκτορα, χωρίς θόρυβό και φωνές.

'ΗΣαν όλοι οι έμποροι και οι υπάλληλοι των μόνο. Κανένα ξένο στοιχείο δέν είχαν εισηγηρσει στή διαδήλωσι.

Ξαφνικά όμως πρόσβαλε από τό Ζάππειο τό ιπτικό.

Διευθυντής της 'Αστυνομίας ήταν τότε ό Κ. Μοσζόπουλος, κι' ένόμισε καλό νά δαλσθ βιαίως τή διαδήλωσι.

'Ο βασιλεύς, όστις ξαφνικά άντελήρθη και την διαδήλωσι και τάς έπελάσεις του ιπτικού, έζήτησε ν' άνεβή άμέσως στο Παλάτι ή έπιτροπή ή όποια και παρουσιάσθηκε ενώπιόν του.

'ΗΣαν οι έμποροι Ζαχαρίας, Στρατούλης και άλλοι δύο, αλλά τό ύπόμνημα τους ήταν λοσιωμένο και σχημαμένο από τάς έπελάσεις του ιπτικού και από τό κατάδρογμα των άντλων.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.